

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010424
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119010424.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11.09.2019, v trestnej veci odsúdeného Š. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/25/2019 zo dňa 16.04.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona podmienienečne prepustil odsúdeného Š.H. B., nar. 08.01.1982 z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36Tk/1/2014 zo dňa 02.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/46/2015 zo dňa 23.09.2015 v trvaní 7 rokov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 6 rokov. Zároveň nariadil probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 2 rokov a podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zákona uložil odsúdenému povinnosť v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry dôvodiac, že nesúhlasí so závermi súdu prvého stupňa a je toho názoru, že podmienienečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je v tejto veci nesprávne. Podmienienečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody možno odsúdeného, len ak okrem plnenia si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody (čo je úplnou samozrejmosťou a nemôže byť brané ako výnimočná okolnosť v prospech odsúdeného, pričom jeho motiváciou môže byť práve snaha polepšiť si hodnotenie pre účely rozhodovania o žiadosti o podmienienečné prepustenie) a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Tieto skutočnosti súd prvého stupňa pri rozhodovaní nezohľadnil. Poukázal na tú skutočnosť, že Š. B. bol v minulosti opakovane odsúdený prevažne pre majetkovú, avšak aj pre násilnú trestnú činnosť, ako to vyplýva z odpisu registra trestov odsúdeného. V roku 2002 bol odsúdený pre vydieranie k nepodmienienečnému trestu odňatia slobody, z ktorého výkonu bol podmienienečne prepustený v roku 2004, čo však nemalo naňho žiaduci vplyv, keďže následne bol celkom trikrát odsúdený pre úmyselnú trestnú činnosť so stupňujúcou gradáciou závažnosti, vyvrcholenou terajším odsúdením pre lúpež. Je teda nepochybné, že nemožno reálne od odsúdeného očakávať polepšenie, keď ani skúsenosť s výkonom trestu ho neodradila od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Ani predchádzajúce odsúdenia pre úmyselnú trestnú činnosť, navyše spojené s výkonom trestu, nemali na odsúdeného žiadny výchovný účinok a nezabránili mu v páchaní ďalšej, aj závažnej trestnej činnosti. V tejto súvislosti správanie odsúdeného vo výkone trestu považuje vyslovene za účelové a za prispôbenie sa podmienkam vo výkone trestu s cieľom bezproblémového priebehu výkonu trestu, z predchádzajúceho výkonu trestu nepochybne vedel, ako sa má správať. Preto má za to, že neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre podmienienečné prepustenie odsúdeného

Š.H. B. z výkonu trestu odňatia slobody a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že odsúdený Š. B. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 02.04.2015 sp. zn. 36Tk/1/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.09.2015 sp. zn. 2To/46/2015 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Správne súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že odsúdený nastúpil výkon trestu dňa 23.09.2015, pričom do výkonu trestu mu bol započítaný výkon väzby od 23.07.2014 do 23.09.2015.

Okresný súd správne zistil, že správanie odsúdeného bolo v prevažnej miere slušné a nekonfliktné, ako to vyplýva zo správy ÚVTOS Prešov, dodržiavanie interných predpisov a poriadku bolo v norme, dokonca vo vzťahu k plneniu si pracovných povinností ústav konštatuje, že odsúdený dosahoval veľmi dobré pracovné výsledky. Počas výkonu trestu bol štyrikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Jeho postpenitenciárnu prognózu hodnotí ústav na výkon trest odňatia slobody ako menej priaznivú a riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je stredné, a to vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, pohlavie, nízky fyzický vek a závažnosť trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené ústav konštatuje čiastočné preukázanie splnenia podmienok na podmienené prepustenie a odporúča odsúdeného podmienené prepustiť s dohľadom.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že odsúdený má v tomto registri doposiaľ sedem záznamov, na rozdiel od súdu prvého stupňa krajský súd konštatuje, že v šiestich predchádzajúcich odsúdeniach došlo k zahladeniu odsúdenia. Siedme odsúdenie je pre trestnú vec, pre ktorú odsúdený naposledy vykonáva trest odňatia slobody. Krajský súd konštatuje, že odsúdený v minulosti už bol raz podmienené prepustený, a to práve v prípade, kde došlo už aj k zahladeniu odsúdenia a tak krajský súd konštatuje, že naposledy pred nástupom tohto trestu odňatia slobody odsúdený vykonal trest 22.12.2004, teda v čase rozhodovania krajského súdu, pred takmer 15 rokmi a takmer pred viac ako 10 rokmi pred nástupom výkonu väzby vo veci, o ktorej sťažnosťný súd rozhoduje.

Správne okresný súd poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, podľa ktorého, súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd prvého stupňa v zhode s názorom prokurátora správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže už vykonal dve tretiny z uloženého trestu. Pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok, ktorými je splnenie povinností a správanie odsúdeného, odsúdený na verejnom zasadnutí prezentoval ľútosť zo spáchaného trestného činu, aj keď z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Prešov plynie, že tento zodpovednosť akceptuje minimálne a je nekritický k spáchaniu trestného činu. Napriek tomu krajský súd konštatuje, že vzhľadom na časový odstup, s ktorým odsúdený páchal trestnú činnosť, vzhľadom aj na snahu a prezentáciu odsúdeného na verejnom zasadnutí, že sa zamestná, bolo možné pozitívne rozhodnúť o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to za situácie, že mu bola uložená skúšobná doba takmer na hornej hranici možnej dĺžky, keď podľa ustanovenia § 68 ods. 1 Tr. zákona, možno pri podmienenom prepustení určiť skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov. Súčasné uloženie probačného dohľadu vo výmere 2 rokov a uloženie povinnosti zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, môže v danom prípade pozitívne pôsobiť na dovŕšenie nápravy odsúdeného s tým, že probačný a mediačný

úradník bude vykonávať dohľad nad tým, či skutočne odsúdený naplní to, čo vyhlásil pred okresným súdom, teda zamestná sa, s tým, že odsúdený prezentoval, že má prisľúbenú prácu, túto skutočnosť teda bude probačný a mediačný úradník overovať a kontrolovať. Keďže súčasťou spisu predloženého okresným súdom, nebolo ani len rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu v pôvodnej trestnej veci, krajský súd si z Okresného súdu Žilina vyžiadal celý spis tohto súdu, sp. zn. 36Tk/1/2014, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení skúmal aj pomer účasti odsúdeného na trestnej činnosti, a prihliadal aj na skutočnosť, že došlo k pokusu zločinu. Taktiež krajský súd konštatuje, že odsúdený doposiaľ tak dlhotrvajúci výkon trestu odňatia slobody nevykonával a je len na ňom, či svoj postoj k páchaniu trestnej činnosti zmení a či využije toto (zrejme posledné) dobrodenie zákona.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.